

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 28. Mt. XIX.

Liepos-July 15, 1939

1939
LIEPĀJAS
KĀRTOGĀRNE

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

Rom. 6, 19—24

BROLIAI: aš kalbu, kaip kad žmonės kalba dėl jūsų kūno silpnumo. Nes kaip davėte savo narius tarnauti paleistuvystei ir neteisybei dėl neteisybės, taip dabar duokit savo narius tarnauti teisybei dėl pašventinimo. Juk būdami nuodėmės vergais, jūs neklausėte teisybės. Kokį gi pelną turėjote tuomet iš to, ko dabar gėdžiatės. Nes tokių dalykų galas yra mirtis. Bet dabar išliuosuoti nuo nuodėmės ir pasidare Dievo tarnais, turite kaip savo vaisių pašventinimą ir kaip tikslą amžinąjį gyvenimą. Nes nuodėmės alga mirtis. Dievo gi dovana amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

EVANGELIJA

Mt. 7, 15—21

ANUO metu: Jėzus tarė savo mokytiniamis: Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. Jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Ar gi kas renka vynuogės nuo erškėčių ar fygas nuo usnių? Taip, kiekvienas geras medis duoda gerų vaisių, blogas gi medis duoda blogų vaisių. Geras medis negali duoti blogų vaisių nė blogas medis gerų vaisių duoti. Kiekvienas medis, kurs neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir ugnį įmestas. Taigi, jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje, tas įeis į dangaus karalystę.

Kun. A. T. (Samata)

Šv. Bonaventūra, Serafiškai Doktoras

ŠV. Bonaventūra yra vienas didžiausių šventųjų iš Pranciškonų tarpo. Jis yra Bažnyčios Doktoras, Išpažintojas ir Vyskupas. Bažnyčia jo šventę kas metais mini liepos keturioliktają dieną. Tas garbingasai šv. Pranciškaus sūnus iš karto pasirodo šventumo pačių aukščiausių viršūnių pavyzdis kontemplatyviame ir aktyviškame gyvenime. Jo asketiški ir mistiški raštai įvertinti geriausiai ir svarbiausiai Bažnyčios literatūroje. Jie yra kupini ir pilni tikrosios ir nepaprastos meilės, ir tuo pačiu yra taip labai prieinami, kad jais uoli krikščionys jau nuo seno naudojasi. Ir tikrai, daugelis šventųjų ir pagarsėjusių vadovų dvasiniame gyvenime reiškė savo nuoširdų dėkingumą šv. Bonaventūro prakilniems raštams.

Šv. Bonaventūro filosofiški ir teologiški raštai taip pat yra labai svarbūs. Tuose raštuose, nors pats autorius niekada neatsitolina nuo tikrai logiško ir užsimoto ieškoji-

mo tiesos, visgi jis visada yra daugiau pripildytas ir užimtas Dievo meile nekaip Dievo mokslu. Net yra išsitarta apie jį, kad jis kiekvieną tiesą padarė malda Dievui ir garbe Dievui. Dėl to, jis vieninteliai tapo pagerbtas garbinguoju titulu **Doctor Seraphicus**, būtent, **Serafiškai Doktoras** arba **Mokytojas**, po Serafinų — angelų kareivijos Danguje, kurie apibūdinami esanti net viršum visų kitų angelų, nes dėl jų liepsnojančios meilės Dievui. Tuomi šv. Bonaventūra buvo tikrasis sūnus šv. Pranciškaus, kuris, kaip žinome, dažnai buvo vadinamas **Asyžiaus Serafimas**. Taip pat ir šv. Pranciškaus Asyžiečio dvasia, dažnai reiškiasi šv. Bonaventūro raštų nuolankume ir sklandume. Jis paprastai turėjo ką nors gerai pasakyti — net ir apie tuos, su kuriais skiriasi nuomonėmis, o kur tai būtų negalima, jis pagaliau giria jų gerąją intenciją.

Šv. Bonaventūro nuveikimai aktyviškame

gyvenime geriausiai matomi iš jo paties gyvenimo istorijos. Jis ne visada buvo vadintas **Bonaventūra**; jis gimė ir buvo pakrikštytas vardu Giovanni (arba Jonas) Fidenza — 1221 metais, miestelyje Bagnorea, Tuskanijoje, apie 50 mailių į pietvakarius nuo Asyžiaus miesto. Giovanni buvo silpnos sveikatos. Sukakęs keturių metų amžiaus, jis taip susirgo, kad gydytojai nebematė vilties jį pagydyti ir nukratė rankas, bet jo geroji motina krėpėsi pagalbos ieškoti maldose šv. Pranciškaus, kurs gyvena arti Asyžiaus miesto, ir kurio dorybės ir stebuklai buvo pagarsėję visame pasaulyje. Šventojo maldos tapo išklausytos, kad neišgydomas Giovanni pasveiko, ir motina iš džiaugsmo ir dėkingumo padarė prižadą, kad vieną dieną jos pasveikęs sūnelis taps nariu to Ordino, kurį įkūrė šv. Pranciškus Asyžietis.

Po to stebuklingo išgydymo, atsitiko, kad šv. Pranciškus vieną kartą atsilankė į miestelį Bagnorea, ir atlankė šeimą vaikelio, kurį savo maldomis apsaugojo nuo mirties. Kuomet šv. Pranciškus įėjo į Fidenzų namų vidų ir pažvelgė į pasveikusį vaikelį, šventoji siela nudžiugo angeliškuoju džiaugsmu, kuri pralinksmino net patį vaikelį. Matant jį, Viešpaties dvasia šv. Pranciškų apreiškė ateities paslaptį, ir kaip kitasis Zakarijas (Šv. Jono Krikštytojo tėvas), didelio entuziazmo apimtas, pranašavo kito Jono ateitį, garsiai atsiliepdamas: "**O Buona Ventura!** — o gerieji ateinantį daiktai!" Ir šventasis džiaugėsi, nes rado sielą, kurios rasti ilgėjosi ir troško. Tas vaikelis, kaip ir jis pats, turi vadintis **Serafimas**; jo sieloje turi būti sukurta toji pati pamaldumo ugnis, kuri taip karštai liepsnojosi jo paties sieloje. Ir kuomet Giovanni (Jonas) Fidenza, kaip jaunas vyras, tapo priimtas į Pranciškonų Ordiną, jam buvo duotas vardas, būtent, **Bonaventūra**, kurį jam pirmiau davė patsai šv. Pranciškus.

Jaunasai vienuolis Bonaventūra pasirodė esąs apdovanotas dideliais gabumais ir kilni ateitis švietė jo gyvenimui. Jis buvo siųstas studijoms į Paryžiaus universitetą, kur tuo metu aukštusius mokslus dėstė kitas pranciškonas ir didelis mokslų žinovas, būtent, Aleksandras iš Halės, anglas. Bonaventūrai mokslas sekėsi, bet ir jis pats atsivadavusiai

mokėsi ir semdavo visas žinias iš prieinamų šaltinių, taip kad po septynerių metų gavo Magistro titulą, kurs anuomet buvo skaitomas aukščiausias mokslo laipsnis, ir duodamas vien tik gabiausiai atsižymėjusiems discentams. Besimokindamas Paryžiaus universitete, Bonaventūra parašė daugelį iš tų jau paminėtų raštų. Tada Bonaventūra buvo žinomas ne vien dėl jo nepaprasto gilaus mokslo ir mokslinių raštų; tačiau, tai buvo jo gyvenimo nekaltybė, jo nuolankumas, jo maloni ir bičiulinga nuotaika, jo paniekinimas pasaulinių garbių, ir jo troškimas visame patikti Dievui, kad jį padarė visų geriausiai mylimą ne vien tarp Ordino vienuolių, bet ir tarp visų tų, su kuriais sustiko universitete. Vienas iš jo brangiausių bičiulių buvo garsusis dominikonas, būtent, šv. Tomas Akviniėtis. Neperdedant, čia galima sakyti, kad kuomet Bonaventūra turėjo rašyti šv. Pranciškaus Asyžiečio gyvenimą, tai šv. Tomas Akviniėtis, dagirdęs apie tai, būk išsitaręs: "**Leiskime šventajam rašyti šventojo gyvenimą**".

Bonaventūra buvo tikrasis pranciškonas ir vedė tikrai šventąjį gyvenimą. Jis buvo pagarsėjęs ne vien aukštai įvertintais raštais, bet taip pat buvo ir pagarsėjęs pamokslininkas. Nežiūrint reikalautino laiko ir darbo jo skaitlingiems užsimotiems raštams, šv. Bonaventūra skelbė daug nesuskaitomų pamokslų tikintiesiems Prancūzijoje ir Italijoje; ir neatsisakydamas nuo ganytojavimo pareigų, šventasis nenustojančiai skelbė kilnius pamokslus net keletą dienų prieš savo mirtį, kuomet jis Lyono Santaryboje paskutinį kartą skelbė Dievo Žodį.

Kaip savo raštuose, taip ir savo pamoksluose, šv. Bonaventūra visada atsikreipdavo į Šventąjį Raštą kaip autoritetą, nes tai visa pridudavo malonumo ir saldumo jo žodžiams. Iš tikrųjų, apie šv. Bonaventūrą kalbėta, kad jis taip ilgai savo pamoksluose vartoja šv. Raštą ir taip jį pamilo, kad iš jo atmintinai žinojęs kiekvieną žodį. Net jo žavių pamokslų kilni tema visuomet būdavo pamaldumas į mūsų Išganytojo Kančią, į Švč. Panelę Mariją, taip pat ir į Šventąją Motiną Bažnyčią, kurią vadina kita "**Jėzaus Kristaus Motina, kadangi be jos Iš-**

ganytojas yra miręs mummyse, ir per ją vėl gimta mūsų širdyse". Žinoma, kad pats šv. Bonaventūra turėjo labai didelį pamaldumą į švč. Panelę Mariją, nes ir patsai Pranciškonų Ordinas nuo pat pradžių irgi per ilgus amžius atsidavusiai mylėjo ir nenustojančiai gerbė Dievo Motiną. Tat, šv. Bonaventūrai buvo vien prigimta skelbti Marijos kilnias dorybes, galingą meilę ir užtarymą, didelį gailingumą nusidėjėliams ir dangiskąją garbę.

Šv. Bonaventūra buvo toks pomaldusis ir talentingas teologas, taip labai uolus pamokslininkas ir tuo pačiu nepaprastas pavyzdys klusnumo ir nuolankumo, savo būdu taip malonus ir gailingas visiems, kad apart jo vieno niekam nebuvo nuostabu, kuomet jam 1256 metais sukakus 35 metams amžiaus jo broliai vienuoliai jį vienasbalsiai išrinko Pranciškonų Ordino Ministru-Generolu. Tos aukštos užimamos vietos garbingas pareigas jis su nepaprasta išmintimi vykdė per aštuonioliką metų, nešdamas dideles naudas Ordinui, ir netiesioginiai pasitarnavo krikščioniškam pasauliui, kuomet visa valdė sekant protingų įstatymų ir sumaniai vadaujant viešuose reikaluose. Šv. Bonaventūra, nuolankusis ir klusnus, buvo protingiausias ir tėviškiausias iš viršininkų, savo galias ir pastovumą visada sutaikindamas su serafiškosiomis meilės dvasia, kuri jį kupinai pripildydavo visa kuomi, kuomet jis veikė, rašė ar kalbėdavo.

Tai atsitiko, kuomet šv. Bonaventūra buvo Ministru - Generolu, kad Paryžiaus universitete Mendikantų Ordinais buvo puolatni ir skriaudžiami tie, kurie pavydu degė dėl Dominikonų ir Pranciškonų didelių ir garbingų nuveikimų. Drauge su savo artimu bičiuliu Tomu Akviniečiu, šv. Bonaventūra taip sėkmingai apgynė abiejų Ordinų vienuolius, kad ant visada nutildė neteisingus puolikus ir skriaudėjus.

Metams einant, šv. Bonaventūra kas dieną tapo brangesnis krikščionių širdims. Žemės didikai mylėjo jį kaip išmintingą vadą; tikintieji gerbė jį kaip šventąjį, kurio kilnios dorybės atgaivino Dievo Bažnyčią; Popiežiai laikė jį už išrinktąjį indą, kurį šventoji Dvasia perpildė savo šventomis dovanomis; Pranciškonai buvo atsidavę jam ir my-

lėjo jį kaip geriausią tėvą, kurio meilė nenustojančiai vis augo ir didėjo, ir kurio gailingumas nežinojo ribų. Suprantama, kad ir Apaštalių Sostas turėjo pagerbti tokią garbingą asmenybę, ir 1265 metais Popiežius Klementas XIV nominavo šv. Bonaventūrą Yorko arkivyskupu Anglijoje. Tačiau, šv. Bonaventūro nuolankumas permaldavo net paties Popiežiaus reikalavimą, ir šventajam buvo leista atsisakyti nuo arkivyskupo garbės, ir liktis nuolankiu ir klusniu vienuoliu.

Vėliau, Popiežius visgi tapo nepermaldaujamas. Tuometinis Popiežius Gregorijus Xasis 1273 metais davė žinoti šv. Bonaventūrai, kad jį nominavo Albano arkivyskupu ir kardinolu, rašydamas: "Šiuomi įsakome tau susitaikinti visu nuolankumu ir pasidavimu su Mūsų valia, kuri šaukia tave, ir skubiai statykis prieš Mus, neatidėliojant ir neatsimaldaujant".

Tapęs pakeltu į kardinolus, atsitiko, kad 1274 metais Popiežius šaukė šv. Bonaventūrą atvykti į Lyono Santarybą. Tai buvo čia, kuomet Popiežiaus paskyrimu pirmininkavo Santarybai, kad šv. Bonaventūra staiga susirgo ir mirė. Jo mirties proga visi dalyvavusieji Santaryboje dideliai nuliūdo ir verkė, netekdami išmintingo ir šventojo vado. Tačiau, šv. Bonaventūrai buvo lengvata, kuri leido jam kristi pas Meilės Viešpatį, kuriam kūnu ir siela aukojosi visą savo gyvenimą.

Šv. Bonaventūra kilniosios ir karštosios meilės dvasia reiškėsi jo visuose raštuose. Pavyzdžiui, tik pažvelgkime į jo dėkonės maldas po šv. Mišių, kurios kartu jungiasi su jo numylėto bičiulio šv. Tomo Akviniečio maldomis, ir kurios telpa kiekvieniame mišiole, oficijume ir maldaknygėse. Ir kiekvienas kunigas yra apsipratęs su malda *Sacrosanctae et individuae Trinitati*, kurią sukūrė šv. Bonaventūra, ir kurią kiekvienas kunigas po Dieviškojo Oficijumo atskaitymo kas dieną pamaldžiai atkalba su intencija, kuri būtų buvusi labai brangi šventojo nuolankiai ir meilingai širdžiai. Šešioliktame amžiuje Popiežius Leonas X tą maldą apdovanojo atlaidais atleisti trūkumus ar paklydimus, kurie iš žmogiškosios silpnybės pasitalko bekalbant šventąjį oficijumą.

Katalikai būtų turėję šv. Bonaventūro raštų lobingesnį pavyzdį liturgijoje, jei šventasis nebūtų pats to visa paaukojęs savo nuolankumui. Istorija gerai žinoma apie šv. Bonaventūrą ir jo artimą ir neatskiriamą bičiulį šv. Toma Akvinietį, kurių 1264 metais Popiežius Urbonas IV maldavo, kad parašytų naujas mišias ir oficijumą Dievo Kūno naujai vykdomai šventei, nes tais pačiais metais Popiežius Urbonas IV pavėlino Bažnyčiai garbingai minėti tą šventę garbei Dievo Kūno esybiškai esančio Šventojoje Eucharistijoje. Abu garsūs ir talentingi vienuoliai paskirtu laiku atėjo pas Popiežių perskaityti jų sukurtas kompozicijas. Šventasis Tėvas turėjo pasirinkti vieną iš jų. Šv. Tomas Akvinietis buvo pirmasis, kurs skaitė savo sukurtas kompozicijas, o šv. Bonaven-

tūra dideliame pamaldume klausėsi artimo bičiulio ir kūrėjo prakilnių giesmių: **Pange šv. Bonaventūra, Serafiškasai Daktaras**

Lingua, Lauda Sion, Verbum Supernum, Sacris Solemnis, ir nuostabiai girdėjo šv. mišioms prakilnias parinktas ir pritaikintas selekcijas iš Šventojo Rašto, kad jo akys prisipildė ašaromis — ne pavydo, bet džiaugsmo ašaromis. Ir tuo būdu savanoriai sunaikino į trupučius savo sukurtas kompozicijas, reikšdamas, kad jo kūriniai nepelno vietos būti šalia jo numylėto Tomo Akviničio prakilnių kūrinių. Tačiau, visgi žinoma visiems, kad ta proga šv. Tomo Akviničio poetiškas genijus skaisčiau nešvietė, kaip kad šv. Bonaventūro atsidavimas, meilė ir nuolankumas.

Kloštoruotų Seselių Darbas - Nuolatinė Malda

MŪSŲ šalis tai nuolatinio veikimo arena. Mūsų žmonės nuolat eina, skuba, veikia. Gal dėlto mūsų tarpe gyvenančios sielos užsidariusios visiškai kloštoriuose — vienuolynuose, kurios niekur neina, niekad neklauso radio, kurioms paskiausiai judomieji paveikslai ir vėliausios knygos net nežinomos, mummyse sukelia klausimą, kam tai viskas? O šių seselių skaičius mūsų šalyje siekia net penkis tūkstančius.

Bendrai, esame arčiau susipažinę su seselėmis kurios pašvenčia savo visą gyvenimą auklėjimo, našlaičių ir ligonių priežiūros darbams. Šiokių veikliųjų seselių skaičius siekia apie 125,000. Bet šios seselės turi kitas bendradarbininkes kurios visuomet pasiieka aukštų sienų aptvertuose vienuolynuose, kurios kalbasi su pasauliu tik per geležines grotelės, kurios, gyvena pasaulyje bet nėra iš šio pasaulio. Šios kloštoruotos seselės rodo nieko neveikia. Bet, giliau įžvelgus, dalyką geriau apsvarsčius, rasime, kad jos išsirinko geriausią dalį, nes jos geriausį, našiausį darbą atlieka. Jos visiškai pasišvenčia vienam tikslui — nuolatinėi, nepertraukiamai maldai.

Dažnai rasime asmenų kurie neįvertina arba klaidingai supranta šių kilnių sielų pasi-

šventimą. Tokiems sunku suprast kodėl jaunuolė visiškai užsidaro kuriame nors vienuolynė ir prisiima nuolatinės maldos gyvenimą.

Bet tie patys lengvai supranta kaip jaunuolis gali visą savo gyvenimą pašvest medicinos, advokatūros profesijoms. Jeigu jaunuolis ar jaunuolė visą savo jaunystę, visas savo jėgas pašvenčia siekiant savo užbrėžto tikslo — tai visa girtina.

“Bet kurio profesinio luomo siekimas tai girtinas dalykas”, jie kartoja. “Bet kas girdėjo apie nuolatinės maldos karjerą? Ne, leisti ar pritart jaunai panelei stot į kontempliacinį vienuolyną tai nereikalingas jėgų bei talentų eikvojimas”.

Klysta šie, ir labai klysta. Nuolatinė malda gali būt jaunuolės idealas, taip kaip medicina ar advokatūra. Tokia seselė prisiima pareigą ne tiek už save melstis, kaip kad už ta pasaulį kuris kruta už vienuolyno sienų. Toliau, ji daro atgailą už tuos kuriems daugiau rūpi sporto aikštė, pasilinksminimo estrada. Kuomet kiti tvikia medicinos, advokatūros ar kitos bet kurios profesijos tarnavimus, šioji seselė save visiškai pašvenčia Djevui, kad Jis meiliai pažvelgtų į tuos visus, kurie nuolat Ji įžeidžia, kurie Ji užmiršo.

Jungtinėse Valstybėse yra apie penkiolika skirtingų kontempliacinių klištoruotų vienuolynų. Nekuriose savo konstitucijų punktuose jos skiriasi, bet jų pagrindinis tikslas yra nuolatinė, nepertraukiama malda. (Čion po ranka turiu visų šių vienuolynų sąrašą. Jeigu kas iš gerb. skaitytojų norėtų daugiau informacijų kreipkitės prie redakcijos). Paminėtina, kad šių klištoruotų seselių tarpe randasi ir nemažas lietuvaiečių seselių skaičius.

Šios 5,000 seselės, kurios pasirinko nuolatinės maldos gyvenimą, pasirinko gyvenimą kuris yra žmonijai pelningesnis kaip kad gydytojų, mokslinčių ar mokytojų. Jos pasirinko šioje žemėje atlikti tą pareigą, kurią šventieji danguje nuolat vykdo, nuolat skelbia "Šventas, Šventas, Šventas" ir Dievui visiškai paaukot savo kūną ir sielą. Jos meldžiasi už tuos, kurie užmiršta už save pasimelst. Jos meldžiasi už tuos mirusius kurių niekas neprisimena, net savųjų yra užmiršti.

Kontempliacinių vienuolynų tikslas — malda ir pasišventimas. Taip, tobula siela gali daugiau padaryti Dievo garbei kaip kad tūkstantis paprastų sielų. Juo siela panašesnė Kristui, juo daugiau palaiminimų gali išprašyti tiems už kuriuos ji meldžiasi.

Nevieno vyskupo pirmasis darbas pradedant vyskupystę valdyt buvo įkurti kontempliacinį vienuolyną savo vyskupystės ribose, iš kurios plauktų nuolatinė malda Dievo sosto link už vyskupystės gerovę. Nes malda tai gerų darbų pradžia, geriausia priemonė sielų išganymo darbe.

Pavyzdžiui, Čikagos arkidiecezijos kardinolas kurdamas savo kunigų seminariją įkūrė netoli seminarijos rūmų seselių vienuolyną prie kurio yra nepaprastai graži koplyčia, kurioj švenč. Sakramentas yra nuolat įstatytas ir garbinamas. Kodėl? Kad šių seselių nuolatinė malda lydėtų kiekvieną tos seminarijos kunigą ir išprašytų ruošiantiesiems reikalingų palaiminimų.

Šiais metais New Yorko Pasaulinę Parodą lanko minios žmonių. Kiekvieną lankytoją traukia Parodos paviljonai, kuriuose randasi technikos, mokslo ir t.t. pažanga. Bet šių lankytojų tarpe bus tik mažas skaičius tokių, kurie taipogi prisimins, kad tame pačiame mieste randasi apie 400 klištoruotų

seselių, kurių kasdieninė malda yra, kad visi žmonės augtų ir žengtų pirmyn Kristaus vienybėn.

Šios seselės išsirinko geriausią dalį nuolatinai garbinti Dievą, kuris yra tos visos pažangos šaltinis.

Antanas V. Mažukna

Dienos Užbaigimas

Daugelis iš mūsų senu papratimu prieš gulsiant, kaip vakarines maldas, kalbame paprastus kasdieninius poterius. Tai gera ir gražu. Tačiau dažnai mes galėtume pasirinkti ir kitą, net daug naudingesnį maldos būdą, kuris, manau, ypač būtų naudingas jaunimui. Jis labiau padėtų pažinti mums Kristų, o Jį pažinęs, kas Jo nepamiltų. Pamilę stengsimės savo gyvenimą kreipti Jo nurodyta linkme. Tada būsime tikrame kelyje, kuris veda į amžinąjį gyvenimą.

Taigi, prieš eidamas miegoti, paimek į rankas Naująjį Testamentą, atsivertęs paskaityk 5—10 minučių. Perskaitęs pagalvok, ką Kristus čia galvoja, ką sako, ką jaučia, ką veikia, kaip elgias. Paklausk save, kaip visa tai galiu sau pritaikyti. Pagalvok, kaip Kristus būtų pasielgęs šiandien būdamas tavo vietoje, tavo darbus dirbdamas ir t.t. Skaityk daugiau melddamasis negu tyrinėdamas. Čia, žinoma, galima rasti daug progų padaryti tikėjimo, meilės, vilties ir gailesčio aktus. Su tos maldos mintimis stenkis ramiai užmigti.

Kaip kartais mums reikalinga paguodos, suraminimo! Kaip gera būtų, kad savo prisipaudinuose ir rūpesčiuose galėtume viltis, kuo nors tvirtai pasitikėti, įgauti drąsos. Tačiau niekas be Jėzaus Kristaus tūdalykų negali suteikti! Toks maldos būdas mums daugiau padės. Čia mums iškils prieš akis Kristus ne tik kaip Dievas, bet kaip ir žmogus, žmogus, kaip ir mes, besidžiaugiąs, beilūdis, mylis, net verkiąs. Ir kas galėtų Juo nepasitikėti? Taip mums meldžiantis tikrai mums labiau tiks Kristaus žodžiai: "Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, kas klauso mano žodžių ir tiki Tuo, Kuris mane siuntė, tas turi amžinąjį gyvenimą". Šiek tiek įpratę tikrai šitokią maldą pamilsim ir daug džiaugsmo bei naudos turėsime.

Žydas Irgi Yra Musų Artimas

KAIP būtų malonu ir gera gyventi jeigu žmonės suprastų ką tai reiškia artymą mylėti ir sulyg tuo supratimu visą savo gyvenimą tvarkyti. Paprastai žmonės myli tik tuos prie kurių turi patraukimą, kurių būdas bei išvaizda jiems patinka. Tokia meilė yra siaura ir nesutinka su Kristaus įsakymu visus mylėti. Labai skaudus dalykas pasireiškia šiais laikais žydų santykiavime su kitais žmonėmis.

Šiandien pasaulis pilnas tokių žmonių, kurie aklaai nusistatę prieš žydus ir šiems, žydai yra nedorėliai, sukčiai, kurių draugystės nepageidauja. Žinoma, toks nusistatymas nėra krikščioniškas. Kristus mus to nemokino. Tiesa visi žydai, anaipatol, nėra tobuli žmonės, be ydų. Bet kuri tauta gali tvirtinti, jog visi jos žmonės dori?

Priskaityti kai kuriems žydams kaltes bei ydas kada žinoma, jog jie kalti tai dar nėra šmeižimas bet kaltinai visus žydus be skirtumo čia jau prieš artymo meilę. Nebūtų nusikaltimas pareikšti, jog didis skaičius žydų yra komunistai, nes, beabejo, žinom kad tai yra faktas ir tą patį būtų galima pasakyti apie kai kuriuos kitų tautų žmones. Taip pat nebūtų prietaras sakyti, jog daugelis žydų gobščiai myli pinigus ir yra didžiausi kapitalistai, nes ir kitose tautose rasim tokių pat žmonių, pav. daug yra tokių amerikū. Nemanau, jog žydų tauta būtų įžeista jei kas priskaitytų kai kuriems jos žmonėms nešvarumą, nemandagumą, nes ištikrųjų yra tokių žydų taip kaip yra tokių lietuvių ir amerikū.

Nė vienas sveikai mąstantis žydas neįsižeis jei kas pakritikuotų neigiamus jo tautiečių puses. Tinkamas kritikavimas dažnai atidaro žmonėms akis. Tiktai nuolat reikia žiūrēt, kad tai būtų atliktas artymo meilės ribose. Nevalia užgauti visą žydų tautą kada kai kurie tos tautos nariai yra kalti.

Tas yra neteisingas, kuris meta kaltes ne ant atskirų nusikaltusių žydų bet ant visų žydų be skirtumo. Tas yra šmeižėjas, kuris, pavyzdžiui, sako kad žydai yra komunistai, nemandagūs, godūs. Tokie pasakymai yra šmeižtai, nes neteisingi. Taip kaip kitose

tautose randasi visokių žmonių taip ir žydų tautoje: yra kvailių bei neišmoksintų žydų, bet yra ir genijų kaip Einstanas, Mendelsohnas. Yra godžių žydų bet netrūksta ir duosnių. Taigi yra kvailas dalykas sakyti, jog visi žydai komunistai kaip sakyti, kad visi lietuviai girtuokliai.

Kartais žmonės netiesioginiu būdu šmeižia šios tautos žmones: "Jis žydas ko daugiau gali tikėtis iš jo" Rodos nieko blogo čia nepasakota, bet daug šiame pasakyme glūdi. Kitais žodžiais čia pareikšta, jog visi žydai nepakenčiami, nepasitikimi. Kitas netinkamas ištartinimas: "Aš nemėgstu, lankyti šitokią arba tokią vietą vien dėl to, kad ten būna per daug žydų". Čia, irgi, paslėptas šmeižtas, nes tas kuris taip kalba nori pasakyti, jog ten kur geri, kultūringi žmonės lanko žydams nevalia būti. Visus žydus be skirtumo laikyti tokioj paniekoj visai nekrikščioniška. Jeigu kas pareikštų, kad man nepatinka vienas ar kitas žydų tipas, asmuo ar būrys tai čia būtų kitas dalykas. Bet kas be jokių išimčių kaltina visus žydus, kad jie sukčiai, godūs, nepakenčiami ir vien dėl to kad jie žydai tai tada artymo meilė yra užgauta ir prasižengimas prieš teisingumą papildytas. Reik neužmiršti, jog Kristus buvo žydas, Jo Motina Marija — žydė. Šv. Raštas liūdi, jog prie žydų tautos priklausė labai daug dorų, šventų žmonių. Taigi nekaltinkime visus kai dalis tautos kalta. Nesakykime, kad lietuviai girtuokliai bet kad kai kurie lietuviai girtuokliai. Nesekime Hitlerio pavyzdį, kuris persekioja visus žydus, bet Kristaus pavyzdį, kuris liepė visus mylėti.

J. Kuprevičius, MIC.

Taip Ir Reikia Elgtis

Prūsų karalius Fridrichas Didysis vieną kartą, nors ir protestantas būdamas, dalyvavo Breslavo katedroj iškilmingose šv. Mišiose. Po pamaldų išėjęs iš katedros savo palydovams pareiškė: "Kalvinai elgiasi su savo Viešpačiu Dievu, kaip tarnai su savo ponu, liuteronys, kaip su sau lygiu, o katalikai kaip su Dievu".

Jėzus Kristus -- Žmonijos Pavyzdys

(Gerb. Kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas)

C. Jėzaus Tvirtumas ir Nepriklausomumas

Kitu atžvilgiu Jėzaus visuotinas supratimas, užuojauta, ir draugavimas su žmonėmis niekad nepavirto silpnumu. Jo nuoširdi ir atvira kalba buvo tokia, kad "minios stebėjosi jo mokslu, nes jis juos mokė, kaip tas, kurs turi galios" (Mato 7, 28, 29). Jo veiksmų drąsumas stebino juos: "Kas tai yra? Koks tai naujas mokslas? nes jis su galia liepia nešvarioms dvasioms, ir jos jo klauso" (Mork. 1, 27). Nors kartais minios tarp jį apspito, kad "jau nebegalėjo įeiti į miestą" (Mork. 1, 45), kitais atvejais jis taip į juos paveikė, kad "visi buvo nustebę ir garbino Dievą. Pilni baimės jie kalbėjo: Šiandien mes matėme stebėtinų dalykų. Niekuomet mes nesame matę nieko panašaus" (Mork. 2, 14; Luko 5, 26). Nors saviems nebuvo skūpus savo malonumu, aptarnavimu ir kreipiamą atyda, nors visokiais būdais stengėsi jų trūkumus pateisinti, bet prireikus, jis juos išpeikė tokiu griežtumu, kokio jie niekad neužmiršo. Taip su jais pasielgė kuomet jie draudė jam pranašauti apie savo mirtį (Mork. 8, 33), kuomet vienas kitą pavydėjo (Luko 9, 46), kuomet jie kantrybės neteko su tais kurie jų manymu jam trukdė (Mork. 9, 38), kuomet aukštų vietų ieškojo (Mato 20, 20), kuomet vargiai norėjo nusidėjusiam broliui atleisti (Mato 18, 21), kuomet draudė mažiems vaikeliams prisitarti (Mato 19, 19).

Jo grynas teisingumas ir nuoširdumas jam padėjo nepriklausomai atmesti kiekvieną norą sau pataikauti. Todėl jam ir nebuvo pavojaus pasiduoti netikrai garbei ir tuščiam prisirišimui. Žmonės jį praminė "didžiu pranašu", bet saulei nusileidus, prieblandoje, jis apledo jų kaimelį (Luko 7, 16). Jie jį skelbė esant tuo "pranašu kuris turi į šį pasaulį ateiti", ir norėjo jį padaryti karaliumi, bet jis išėjo iš jų tarpo ir užžengė ant kalno vakarinei maldai atlikti (Mato 14, 23). Jo mokiniai išpažino: "Tikrai Tu Dievo Sūnus", bet jis žinojo tikrą jų išpažinimo ver-

tę ir pramatė laiką kuomet jiems paaiškės tikra tų žodžių prasmė. Kuomet žmonės jam šaukė: "Hosana Dovydo Sūnau", jo neapgavo. Jiems bešūkaujant, jis tyliai sėdėjo ir verkė, nes matė kokį likimą ateitis lėmė (Luko 19, 41).

Šis teisingumas ir nuoširdumas nekenkė jam nepriklausomai laikytis nuo tų, kurie norėjo užstoti jam kelią. Jis matė, kad jų skaičius dauginas, bet jo būdas nepasikeitė (Mato 21, 23). Jis išskaitė tuos jų širdžių abejojimus, kurių nedrįso atvirai pareikšti, ir į juos atsakė (Mato 9, 4). Ką jie savo tarpe mėgino slėpti, tą jis iškėlė aikštėn (Luko 12, 2). Jie kritikavo jo ir jo sekėjų darbus, o šiuos jis apgynė (Mato 9, 14). Jie bandė jį sugauti kalboje, savo iš anksto prirengtais dviprasmingais klausimais, bet jis į juos išmintingiausiai atsakė (Mork. 12, 13). Nors jis neslėpė, bet atvirai rodė savo panieką jų žemumai ir neteisingumui (Mato 15, 7), nors jis dažnai išmėtinėjo jų klaidingumą ir blogumą pavyzdžiams kuriais į kitus paveikė (Mork. 4, 24), tačiau iš jų būrio tiesakalbiu tuojaus gėrėjosi ir užgvrė (Mork. 12, 34). Visuose Jėzaus būdo paveikluose nepasireiškė žymesnis bruožas už šį patvarų, bet nenuolaidų priešų pakentimą: nors į jų užmetimus buvo griežtai atsakes (Luko 11, 17), nors juos buvo viešai išpeikęs (Mato 15, 12), nors juos buvo sugėdinęs jų pačių mokinių tarpe (Mork. 12, 15), nors buvo juos mokines jų pačių šventykloje (Jono 7, 28), nors juos į akis buvo pramines veidmainiais (Mato 22, 18), nors žmones buvo ragines jų pavyzdžiu nesekti (Mato 23, 2), nors savuosius buvo perspėies prieš šiuo parisiu neteisingumą ir apgaule (Mato 16, 6), visgi jis drįso jų tarpe pasirodyti. Jis vistiekėjo pas juos, į juos karščiau negu į kitus atsišaukė, o savo paskutinas dienas ypatingai jiems pašventė. Jie irgi ateidavo pas jį. Jo patraukiamumas su-

žavėdavo juos. Jie Jėzų kvietė sėsti prie to pačio stalo (Luko 11, 37), ir kartais pasitaikydavo, kad vienas kitas iš jų išsireikšdavo, kad Jėzus ištikrųjų tiesą kalbėjo (Mork. 12, 32). (Bus daugiau)

Tėvas Bobadilla dar nebuvo baigęs savo pamokslą, o visi plėšikai jau klūpojo ant žemės. Jų skruostus vilgė karštos atgalios ašaros, o jų širdyse jau brėško naujo gyvenimo aušra. **J. Raulinaitis**

Pamokslas Plėšikams

Jėzaus Draugijos įsteigėjo, šv. Ignaco, pirmųjų draugų tarpe buvo ir Tėvas Mykolas Bobadilla. Kartą jam teko keliauti per vieną Neapolio karalystės slėnį. Einant per nuošalesnę vietą, netikėtai ėmė jį vytiš gaudyti plėšikai. Bet keleivis, lyg nieko nepastebėjęs, žingsnis po žingsnio, ramiai keliavo toliau. Plėšikai, nustebinti keleivio drąsa, visai pamiršta norėję jį apiplėšti ir tyliai sėka paskui. Po valandėlės dar didesniai plėšikų nustebimui, iš drąsiojo keleivio lūpų pasigirsta skambi giesmė. Tai nutilus — kita, o plėšikai vis neatsilieka. Jų paniurę veidai pralinksmėja. Taip nuėjęs gerą kelio galą, vienuolis sustoja ir, atsigręžęs į savo keistus palydovus, meiliai prabyla:

— Jūs, be abejo, labai seniai jau esate girdėję pamokslą. Tad, jei norite, aš jums tuoj pasakysiu labai gražų pamokslą. Tada galėsite daryti su manim, kas jums patiks.

Plėšikai pasiūlymą su džiaugsmu priima, o T. Bobadilla, nieko nelaukęs, užsilipa ant didelio akmens ir taip į juos prakalba:

— Ar jūs kada nors pagalvojote, kad tarp Viešpaties Kristaus gyvenimo ir Jūsų gyvenimo yra daug panašumo, ir jus išžiūrėjęs, aš tai aiškiai pastebiu. Tik paklauskite: Kristus visą laiką gyveno tarp nusidėjėlių, jūs taip pat. Kristus dažnai ir daug vaikščiojo po kalnus ir slėnius, jūs irgi. Kristus neturėjo kur galvos priglausti, o jūs ar turite?! Kristus įsakė: „Jei kas atima iš tavęs švarką, atiduok jam ir apsiaustą“. Jūs irgi ne kitaip manote. Kristus dažnai grasiino šykštiems ir godiems turtuoliams, jūs juos taipogi persekiojate. Prieš Kristų buvo vienu balsu šaukiama: „Nukrėžiuot Jį!“ Jums žmonės irgi nieko geresnio negeidžia. Kristus ant kryžiaus žmogžudžiui pažadėjo rojų. Jums visiems jis irgi pažadėtas, jei tik atsiversite ir atgailausite už savo piktdarybes...

Aplankymas Švenčiausio

Bet, Viešpatie, Tu man padėti gali. Taip! Pasitikėsiu vien tik Tavimi. Padėki Tu man geramė ištesėt', Ir duoki Tave man per amžius regėt'.

Norėčiau ilgiau su Tavim pasikalbėt, Bet yr' ir kitų reikalų prižiūrėt'. Lai apvaizda Tavo globoja visus Jai pavestus mano svarbius rūpesčius.

Nors skirtis man reik, bet siela vis būdės Ir jungsis mintims su Tavim kiek galės. Ir lauks, kol jai rasis liuosa valanda Tave vėl pasveikint širdinga malda.

Palaimink saviesiems, globok man brangius. Prikelki nupuolusius, stiprink silpnus. Skaistykloje kenčiančius veikiai vaduok! Ir mirštantiems laimink, drąsos tepriduok!

Vienuoliui ir meilės lengva prievolė Dažnai aplankyti Tave, Viešpatie, Ir drauge su chorais šventųjų danguos' Tau duoti čia garbę diena iš dienos.

Prieš Tavo altorių man taip malonu Ilsėtis nuo darbo, nes ten išgirštu Gaivinančius Tavo Tiesos žodelius, Ten reiškiu be trukdymų savo jausmus.

Šaukei Tu mane, aš ūmai paklausiau, Kilniajai tarnystai save aukavau. Vien Tau tesudėjau šią auką savęs Ir nebetekau viso vien dėl Tavęs.

Ko lauki dar, Dieve, prie tosios aukos? Ne man juk Tau duot' didesnės dovanos. Nes visa kas žemėj' priskaitoma Tau, Nedrįstu net mažmožio savintis sau.

A. Naudžiūnas, M.I.C.

Šetonas Ir Šiandien Nesnaudžia

NIEKUR kitur, šiandienis žmogus, kalbant religiniais klausimais, taip plačiai nenusišypso, kaip tada, kada primenama piktoji dvasia. Jo manymu, šiandien apie tai kalbėti nereikėtų; tai dalykai pasenę. Dar labiau jis netiki į tai, kas vadinama piktosios dvasios apsėdimais; tie dalykai jam atrodo esą tik palyginimai, vaizdai, už kurių turi slėptis kas kita.

O tačiau, jei Jėzus yra Dievas (o tuo, juk visi tikime!), jei Jo žodis yra dieviškas, tai mes turime tikėti ir į tai, kad Jis, sakydamas: "Išeik piktoji dvasia", sakė tiesą. Abejoti piktąja dvasia ir jos galia, tai reiškia netikėti Jėzui ir Jo evangelijai.

Anot Lacordairo, Bažnyčios mokslą galima skirti į Dievą (kuris yra Aukščiausias Gėris) ir piktosios dvasios (kuri yra aukščiausias piktas) pažinimą ir į jų santykį su žmogumi, siekiančiu save amžinai sujungti su Dievu per gerą arba su piktąja dvasia per piktą.

Visai teisingai pasakyta, nes piktosios dvasios buvimas tai tikėjimo tiesa.

Kaip piktoji dvasia, kaipo galingesnė už žmogų (nes nupuolusio angelo dvasia!), gali daryti įtaką į žmogaus dvasią, gali net, Dievui leidžiant, veikti ir į jo kūną, čia nėra nieko nepaprasto. Juk ir stipresnio žmogaus dvasia laiko kitą žmogų savo įtakoje. Juk per hipnotizmą, ji stačiai gali kito žmogaus ne tik dvasios galias, bet ir jo kūną pavergti. Neprotinga būtų stebėtis, kad galingesnioji puolusio angelo dvasia gali tai, ką bent dalinai ir žmogaus dvasia gali. Jei kas dėl tų dalykų gali šypsotis, tai gal tik dėl nevykusio to fakto pavadinimo. "Apsėdimas!" Tas žodis sukelia per daug jau fizinį ir net juokingą vaizdą. Tikslėni pavadinimai, daugelyje atvejų, padėtų lengviau religinėms mintims įeiti į žmogaus dvasią. Įsidėmėkime tai!

Evangelijoje aprašomi piktosios dvasios įtakos į žmogaus dvasią ir kūną įvykiai, nebuvo tai paprasta nervų liga. Juk ir evangelistai tuos dalykus aprašinėdami, juos aiškiai skiria nuo bent kiek panašių, tačiau

liguistų reiškinių.

Šiandien nėra panašių įvykių, taip mėgstama sakyti. Ir taip, ir ne. Krikščioniškoje Europoje, kur visa atmosfera yra persunkta Kristaus malonės, piktosios dvasios valdžia yra smarkiai apribota. Tačiau, stambeldžių kraštuose, kaip aprašo misijonieriai, visai panašių įvykių, kurie aprašyti evangelijose, yra.

Kad dvasiniai piktosios dvasios valdomų buvo ir yra visur ir visada, tai įrodo gyvenimo stebėjimas. Neveltui mūsų Išganytojas piktąją dvasią vadina "pasaulio kunigaikščiu". Demoniškumas niekada taip nesiautė kaip dabar. Liuciferiškas išdidumas ir tik savim pasitikėjimas, savo proto dievinimas ir jo nepriklausomybės nuo Aukščiausios Esysbės skelbimas, kas yra tie dalykai, kurie taip mūsų laikais pastebimi, jei ne piktojo angelo dvasios reiškimasis per žmones?! Arba kaip išaiškinti kai kurių stačiai velnišką ir fanatišką neapykantą tam visam, kas primena Dievą ar Jo religiją?! Tikrai, anot Dostojevskio romano "Demonas", visam gyvenime jaučiamas piktosios dvasios veikimas ir drunstinimas.

Platesne prasme paliesdami piktyjų jėgų veikimą į mus, kiekvienas mūsų galime jausti tą prigimties demoniškumą, kuris mus traukia į piktą ir ne tik traukia, bet ir nori pririšti prie jo. Reikėtų tik įsijausti į kurios nors aistros valdomą žmogų, į jo kančias, į tą jo aiškų jautimą, kad jis yra kažkieno valdomas. Reikėtų tik įsimąstyti į save ir pajusti bent tai, kad per kiekvieną sunkią nuodėmę — tą piktosios dvasios komuniiją — mes pradedame bendrauti su ja, ištiesiame ranką jai ir liekame jos apglėbti. Per kiekvieną sunkią nuodėmę mes atidarome savo dvasios vartus visai eilei paskui ją sekančių nuodėmių, taigi ir didžiajam tų nuodėmių šaltiniui piktajai dvasiai. Tada nuodėmė taip natūrali, taip nebaisi tampa, nes pikto kunigaikštis valdo mus. Tai vis faktai, kuriuos save stebėdami susekame ir

(Tešiny 11 pusl.)

Paklausimams Atsakymai

Kodėl kunigai antrą sykį krikštija protestonus kai jie įstoja į Katalikų Bažnyčią.

P. K. P.

Bažnyčia niekad nekrikštija antrą kartą, nes krikštas tik vieną kartą gali būti priimtas. Kadangi labai dažnai yra abejonių kas link protestonų krikšto, tai kunigai krikštija su intencija papildyti tą trūkumą jei jis būtų. Tokiais atvejais kunigai krikštija su sąlyga ir jie sako pildami vandenį ant protestono galvos, "Jeigu tu nesi krikštytas, aš tave krikštiju, vardan Tėvo, Sūnaus, ir Šv. Dvasios". Tokiu būdu, jeigu pirmas krikštas buvo tikras, tai šis neturi reikšmės; bet jei pirmas krikštas nebuvo tikras, tai šis sąlyginis krikštas suteikia visas sakramento malones.

Mano duktė sako, jog skaitė kur nors, kad ir pasaulionis gali būti popiežium. Ar tai gali būti teisybė?

M.E.S.

Taip, paprastas pasaulionis galėtų būti popiežium, bet toks dalykas vargiai kada nors įvyks. Per praeitus kelis amžius, visi išrinktieji šventieji tėvai buvo kardinolai. Jei ir išrinktų tokį, kaipo popiežium, tai jis turėtų pirm priimti kunigystės ir vyskupo šventinimus ir tik tada galėtų užimti Šv. Tėvo Sostą.

Kur galėčiau gauti medalikėlį kuris apsaugotų mane nuo žaibo trenksmo?

M.E.

Geriamas klausimo davėjas, ar manai kad yra tokių dalykų, kurie visad stebuklingai apsaugo žmogų nuo žaibų ir panašių gamtos gaivalų. Bažnyčia neduoda medali-

(Tęsinys iš 10 pusl.)

kurie apčiuopiamai mums piktoją dvasią ir jos valdžią parodo.

Nepamirškime, kad, anot Viešpaties: "šita gi veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku" (Mat. 17, 20). Bendraudami su Dievu ir susivaldydami, suvaldome aukštesnes piktas jėgas besikėsinančias į mūsų — Dievo vaikų laisvę.

kėlius žmonėms į rankas lyg tai būtų kokie burtai, kurie nugalėtų gamtos gaivalų per savo palaiminimą. Tai tikrai būtų burtininkystė. Bažnyčia laimina tuos dalykėlius ir leidžia mums juos prie savęs laikyti iš pagarbos Dievui, Panelei Marijai ir šventiesiems. Tų dalykėlių laikyme ir nešiojime, katalikas parodo savo pasitikėjimą Dievuje, savo viltį šventųjų užtaryme ir maldauja Dievo pagalbos nelaimėje.

Jei daryčiau ką ir tik vėliau sužinočiau kad yra sunki nuodėmė, ar tai būtų sunki nuodėmė?

S.M.

Negali būti sunkaus nusidėjimo, nes žinios išgytos po veiksmo niekad negali apsunkinti žmogų su nuodėme. Reik trijų dalykų sunkios nuodėmės papildymui: svarbaus dalyko, užtektino apsvarstymo prote, ir pilno valios pritarimo nusidėjimui. Be tų trijų dalykų negali būti sunkaus nusidėjimo.

Ar tai tiesa, kad galima valgyti iki pirmos valandos naktį prieš einant prie šventos Komunijos?

M.S.

Tik tose vietose kur yra dienos taupymo laikas (Daylight saving time), žmonės gali valgyti iki pirmos valandos. Kur panašaus sutvarkymo nėra, toji privilegija negyvuoja. Reik gerai suprasti reikalą, kitaip tegu neina prie šv. Komunijos.

Šv. Tėvas Labai Sunkiai Dirba

Šventojo Tėvo Pijaus XII dienos tvarka skiriasi nuo a. a. Pijaus XI. Pijus XII pradeda dienos darbą suteikdamas audijencijas kardinolams, vyskupams ir kūrijos personalui 9 valandą ir visas audijencijas užbaigia 12 v. 30 m. Pietauja apie pusę po pirmos ir kasdien ilgokai pasivaikščioja Vatikano soduose. Pavakare jis neskiria jokių audijencijų, nors Pijus XI kas vakarą tai darydavo. Popiežius visą dieną taip užimtas, kad net vaikščiodamas sode skaito laiškus ir prašymus.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Šv. Tėvas Rūpinasi Misijomis

Vatikanas. — Popiežius Pijus XII priėmė vyskupą Paolo Morella, apaštališko sosto delegatą, į Japoniją. Vyskupas Morella pranešė Šv. Tėvui apie misijų padėtį užkariauotoj Kinijoje. Šv. Tėvas labai daug dėmesio kreipia į katalikų misijų padėtį tuose kraštuose.

Kardinolas švenčia Gimtadienį

Chicago, Ill. — Liepos 2 dieną, Čikagos Kardinolas Mundelein šventė 67 savo gimimo dienos sukaktuves. Jau sueina 50 metų kai Kardinolas baigė Manhattan Kolegiją. Gruodžio 9 d. šiais metais bus 24 metai kai Kardinolas Mundelein buvo paskirtas šiai arkidiecezijai.

Vėl Išrinktas Karmelitų Provincijolu

Chicago, Ill. — Gauta žinia, kad dabartinis Amerikos Karmelitų provincijolas, kun. M. T. O'Neill, O. Corm., buvo išrinktas antram terminui. Kun. O'Neill yra žinomas kaip gabus mokslininkas Čikagos mokyklose.

Vienuolė Mirė 96 Metų Amžiaus

Cincinnati, Ohio. — Birželio 15 d. vienuolė, Motina Baptista Freawer, Uršuliečių vienuolijos narė, turėdama 96 metus, mirė. Prezidentas Teodoras Roosevelt, buvęs J. Valstybių prezidentu, ją viešai yra pagiręs, kaip „milionine moteriške“.

17,000 Kankinių

Santiago de Compostela, Ispanija. — Bažnytinė valdžia, šiame mieste, praneša, kad šioi šalyje per karą prieš bolševikus maždaug 17,000 kunigų buvo išžudyta ir žiauriai nukankinta. Tai tikrai graži auka prieš bedieviškumą.

Boksininkas Kovoja Prieš Antisemitizmą

New York. — Niekas negali tikėtis Dievo malonės, kas spaudžia ir persekioja Jo vaikus, pareiškė Gene Tunney buvusias sunkiausio svorio boksininkas meisteris (čempi-

jonas) prisijungdamas prie Katalikų Komiteto kovoti prieš antisemitizmą.

Tunney sako, kad šiame amžiuje vykdyti rasinius ir religinius persekiojimus yra niekas daugiau, kaip tik barbarizmas.

Neregis Kunigas Minės Kunigystės Keturdešimtį

Latonia, Ky. — Kun. Teofilis Beusen, plačiai žinomas neregis kunigas, šio liepos mėn. 9 d. minėjo savo kunigystės keturdešimtį. Čia šventojo Kryžiaus bažnyčioje jis laikė padėkonės Mišias.

Iškilmėse dalyvavo Covingtono vyskupas F. W. Howardas ir eilė kunigų.

Naciai Vėl Puola Vienos Kardinolą

Viena, Austrija. — Iškelta aikštėn, kad Jo Eminencijai kardinolui Innitzeriui, Vienos arkivyskupui, pereitą savaitę vizituojant kai kurias parapijas, naciai prieš jį sukėlė demonstracijas. Sakoma, ties viena bažnyčia kardinolo automobilio šoferis apmuštas, į patį kardinolą mėtyti kiaušiniai, o vienas pramuštgalvis su skėčiu užsimojęs prieš ganytoją, bet tik skrybėlę nuo galvos nužėręs. Vienoj bažnyčioj naciai kliudę kardinolui sakyti pamokslą.

Naciai šį kartą dūksta prieš kardinolą, kad jis nevadavęs nuo pakorimo nacių žudikų, kurie anais metais nužudė Austrijos kanclerį Dollfussą.

Suskilo Amerikos Jaunimo Kongresas

New York. — Suskilo Amerikos Jaunimo kongreso (American Youth Congress) suvažiavimas, kai suvažiavimo vadai nusitraukė kaukes ir pasirodė, kad jie yra vilkai avių kailiais užsimovę.

Suvažiavimas padarė rezoliuciją, kuria yra smerkiamas fašizmas ir nacizmas. William Ball iš Clevelando, atstovaujas „Young American League“ organizaciją, iškėlė pasiūlymą rezoliuciją papildyti, kad būtų smerkiamas ir komunizmas.

Suvažiavimo vedėjai šiam sumanymui grie-

žtai pasipriešino ir pasiūlė tuo klausimu balsuoti. Daugumas pasisakė prieš rezoliucijos pataisymą. Tada Ball paragino visus patrijotus dalyvius apleisti susirinkimą.

Suvažiavime apie 2,000 dalyvių atstovavo 132 atskiras įvairių organizacijų grupes ir 23 grupių dalyviai apleido auditoriją.

“American Youth Congress” vadai visą laiką šaukė, kad ši organizacija neturi jokio sąryšio su komunizmu.

Prašo Kristaus Darbininko šventės

Brooklyn, N. Y. — Liepos 11 d., delegacija iš šio miesto įteikė prašymą Šventam Tėvui, Pijui XII, įsteigti naują šventę, Kristaus, Darbininko šventę. Šioji šventė būtų švenčiama per Darbininkų šventę, t. y. pirmą pirmadienį rugsėjo mėnesyje. Kol kas, daug kaip 300,000 žmonių yra pasirašę prieš to prašymo.

Ku Klux Klanas Vėl Klaidina žmones

Atlanta, Ga. — Vyskupas G. P. O'Hara per pamaldas Švenčiausios Širdies bažnyčioje pranešė, jog Ku Klux Klanas vėl pradėjo šmeižti katalikus. J. A. Colescott, naujas Klano vadovas sakė, kad tokie dalykai vyksta be jo pritarimo, nes jis pats neduotų savo patvirtinimą tokiems dalykams. Vistiek, faktas pasilieka, kad šmeižto literatūra yra platinama.

Katalikė Laimėjo 7 Stipendijas

Chicago, Ill. — P-lė Rosomonda McMillan, kuri užbaigė Wilmette vidurinę mokyklą laimėjo 7 stipendijas į įvairias mokyklas. Aną dieną ji nutarė priimti stipendiją į katalikų Mundelein Kolegiją.

Grižo Garsus Ligonis

Chicago, Ill. — Šio miesto turtingų tėvų sūnus, 28 metų jaunuolis, Fred B. Snite, vaikų paralyžiaus auka, šią savaitę grįžo iš Prancūzijos, kur jis lankėsi Liurdo stubuklingoje vietoje. Snite pareiškė išgijęs nepaprasto pasitenkinimo ir sustiprėjęs dvasioje. Spaudos atstovams pasisakė dabar jaučias nepaprastai laimingas, laimingesnis nei pirmos Komunistų dienoje.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Naujas Lietuvis Kunigas

Birželio 25 d. Šv. Kazimiero parapijoj įvyko didelės iškilmės. Jaunas kunigas Liudvikas Linkus, O.F.M., laikė pirmas šv. Mišias.

Primicijantas gimė ir augo Šv. Kazimiero parapijoj. Mokslą ėjo pas Tėvus Pranciškonus. New Yorke. Jaunuolis, neturėdamas tėvo, nei motinos, pasivedęs Dievo Apvaizdai ir Tėvų Pranciškonų globai, baigė mokslą pasižymėdamas, ypač kalbose.

Per iškilmingas šv. Mišias jam tarnavo kun. M. J. Kazėnas arkidiakonu, kun. J. V. Skripkus diakonu, ir ką tik šventimus gavęs į subdiakonus William Erkens. Gražų ir pritaikintą pamokslą pasakė kun. J. Misius.

Po pamaldų Šv. Kazimiero parap. salėj buvo pietūs ir programa, kurią vedė kun. M. J. Kazėnas. Primicijantui sudėta daug linkėjimų nuo giminių ir artimųjų. Ypač kunigai linkėjo jaunam kunigui uoliai dirbti Kristaus vyndaržyje ir vesti sielas į amžiną gyvenimą.

Sajungietės Rengiasi Prie Seimo

Worcester, Mass. — Jubiliejinis Moterų Sajungos seimas įvyks šiais metais rugpiūčio 7, 8, 9 ir 10 dienomis, šiame mieste. Seimo Rengimo Komisija labai uoliai darbuojas, kad seimo dalyviai maloniai ir patogiai galėtų praleisti seimo dienas.

Vikarų Permainos Čikagos Arkidiecezijoje

Chicago, Ill. — Šiomis dienomis padaryta keleta permainų Čikagos lietuvių kunigų tarpe. Kun. V. Urba, Šv. Baltramiejaus parapijos vikaras, Waukegan, Ill., atkeliamas vikaru į Dievo Apvaizdos parapiją, Chicagoje. Šv. Antano parapijos, Cicero, Ill., vikaras kun. St. Valuckis, nukeliamas vikaru į Šv. Kryžiaus parapiją, Čikagoje, į a. a. kun. J. Juškos vietą. Kun. S. Kiškūnas, nukeliamas į Waukegano lietuvių parapiją. O kun. Grinius, naujai išventintas, paskirtas vikaru į Šv. Antano parapiją, Cicero, Ill.

Prof. K. Pakštas Jau Kalifornijoje

Los Angeles. — Prof. dr. Kazys Pakštas jau atvyko į Kalifornijos universitetą ir pradėjo paskaitas. Birželio 26 d. įvyko iškilmingas svečių profesorių priėmimas, kuriame prof. Pakštas buvo pakviestas pasakyti kalbą apie Europos politinę tarptautinę padėtį.

Prof. Pakštas Kalifornijos universitete priimtas šiltai, draugiškai. Plačiai domiamasi Lietuva, apie kurią tikslių žinių profesorius mielai nepašykti.

Daktarui Bagdonui Pastatytas Paminklas

Chicago, Ill. — Čikagos lietuvių visuomenė dalyvavo a. a. Dr. Miko Bagdono, buvusio Lietuvos Pasiuntinybės Vašingtone sekretoriaus ir ėjusio Lietuvos Konsulo pareigas Čikagoje, antkapio pašventinimo apeigose, kurios įvyko antradienį, liepos 4 d., 12:30 val. popiet, taip pat pamaldose už jo sielą, kurios buvo atlaikytos Dievo Apvaizdos bažnyčioje 9 val. rytą.

Jau Išleista Kun. A. Miluko Knyga

Philadelphia, Pa. — Šiomis dienomis, kun. A. Milukas, išleido pirmą tomą savo knygos, "Amerikos Lietuvių Istorija". Pirmas šios knygos tomas yra užvardintas "Amerikos Lietuviai XIX Šimtmetyje". Knygą galima įsigyti tiesiog nuo paties autoriaus, adresu 3654 Richmond St., Philadelphia, Pa. Pirmas tomas kainuoja \$3.50, bet kas užsiskako visus tris tomus, moka tik \$5.00.

Atvyksta Vytauto D. Universiteto Choras

New York. — Neatsižvelgiant į pasunkėjusias sąlygas, Vyt. Didž. Universiteto choras, nors ir sumažintame sąstata, visgi atvyks į J. A. V. Pilnas choro sąstatas sudaro 194 asmenis, iš to skaičiaus parinkta kelionėn 36 asmenys — per pusę studentai ir studentės. Choras išvyksta iš Lietuvos rugpiūčio 15 d. ir rugpiūčio 24 dieną maņas būti New Yorke ir tuoj pradėti savo koncertus, o rugsėjo 10 d. dalyvauti "Lietuvių Dienoje" Pasaulinėje Parodoje; po to dar duoti koncertus keliose vietose.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO**Daug Naujų Kunigų Įšventinta Lietuvoje**

Kaunas. — Kauno bazilikoje buvo teikiami kunigystės šventimai. Buvo įšventintas gražus būrelis.

Kauno vyskupijos 16: Bastys Pranciškus, Buteikis Severinas, Dzegoraitis Petras, Girgdevičius Jonas, Jokūbauskis Eugenijus, Juozapavičius Pranciškus, Klumbys Justinas, Mikutis Petras, Pakalniškis Jonas, Petrelevičius Eduardas, Pikturna Vytautas, Rakauskas Jonas, Stanisevičius Bronislavas, Širka Vaelovas, Trakinskas Antanas ir Voveris Povilas.

Panevėžio vyskupijos 8: Drumžlys Povilas, Jokūbauskas Feliksas, Keršulis Longinas, Kireilis Fabijonas, Krištonaitis Stanislovas, Matulis Jeronimas, Mikeliūnas Mykolas ir Skardinskas Leonardas.

Kaišiadorių vyskupijos 4: Neciunskas Zigmantas, Valatka Petras, Voveris Jonas ir Voveris Juozapas.

15,000 Ūkininkų Mažeikiuose

Kaunas. — Mažeikiuose įvyko ūkininkų kooperatininkų šventė. Pirmą kartą Lietuvoje kooperatininkų šventė provincijoje sutraukė net penkiolika tūkstančių ūkininkų. Kalbėjo žemės ūkio ministras dr. Kriščiūnas. Ūkininkai gyvų paveikslų eisenomis vaizdavo savo pažangą. Masinis ūkininkų mitingas pasveikino valstybės prezidentą A. Smetoną, ministrą pirmininką Černių ir kariuomenės vadą Raštikį.

Statys Medvilnės Audinių Fabriką

Kaunas. — Lietuviškoji "Medvilnės Audinių" akcinė bendrovė jau gavo reikalingus leidimus medvilnės audinių fabrikui, kuris bus netrukus pradėtas statyti Puskelnuose prie Marijampolės. Netekus Klaipėdos krašto, tokio fabriko dabar kaip tik stigo.

Žydai Priešinas Rusų Kalbai

Kaunas. — Žydų spauda pradėjo raginti savo tautiečius vengti vasarvietėse, paplūdymuose, gatvėse, kavinėse ir kt. viešose vie-

tose naudotis rusų kalba. Primenama, kad būtų gerai isai nekalbėti rusiškai, bet kas be to negali apsieiti, tenkalba viešai.

Vyskupas Būčys Išvyko Į Romą

Kaunas. — Birželio 5 d. J. E. vysk. P. Būčys išvyko su reikalais į Belgiją ir Prancūziją. Iš ten vyks į Romą, į Marijonų Kongregacijos visuotinę Kapitulą, kuri susirinks liepos mėn. viduryje.

Panevėžy Rastos Kasamos Anglys

Chemikas V. Morkūnas spaudoje pranešė, kad kasant Panevėžy šulinį Saulės g-vėj nr. 1 trijų metrų gilume rastas 40 cm. storumo rusvų anglių sluoksnis. Padarius analizą, nustatyta, kad minėtos anglys yra žemųjų anglių grupės, lyg. svoris 1,3, duoda neblogos rūšies koksą.

Įsidėmėtina, kad mažlaug tame pačiame gilume rusvų anglių sluoksnis rastas ir kai-

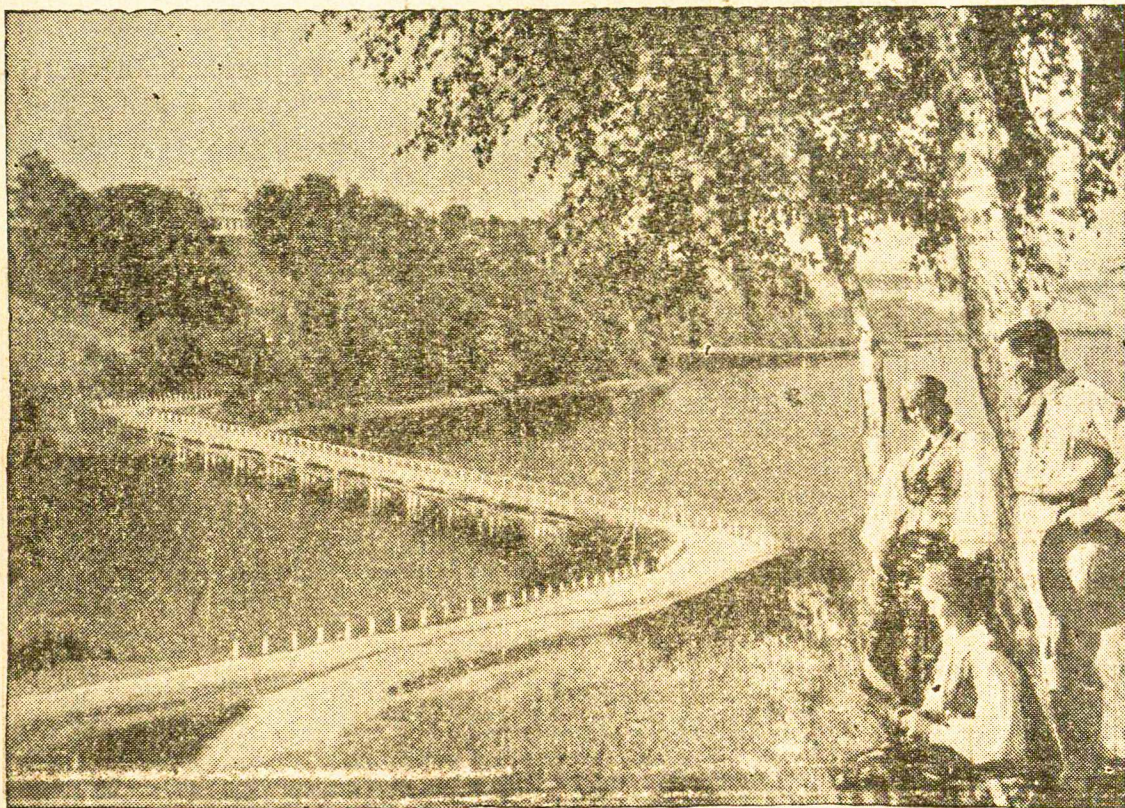
myniniame šulinyje, apie 60 metrų nuo pirmojo.

Tai Bent Šeimynos

Kaunas. — Turinčių nemažiau kaip dešimtį sveikų vaikų Lietuvoje užregistruota 2 tūkstančiai šeimų. Keliose šeimose buvo net po 15 ir 16 vaikų. Tokioms šeimoms bus duodamos lengvatos: mažinami mokesčiai, nuolaidos važiuojant ir kt.

Nauji Fabrikai

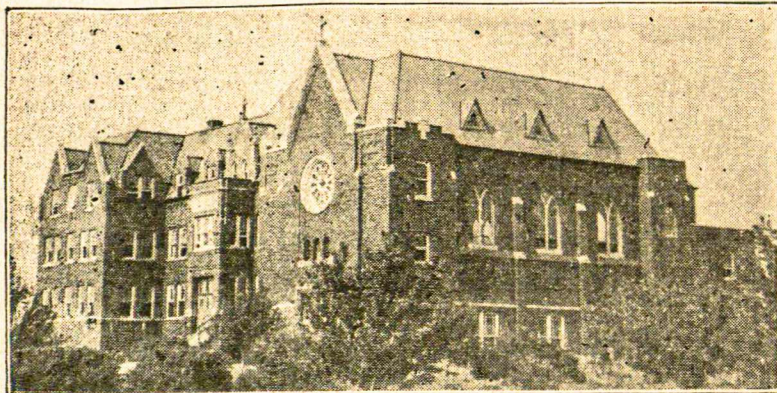
Kaunas. — Patiriama, kad "Maisto" fabrikas Kaune statys papildomą skerdyklą, kuri kainuosianti apie 1,5 milij. It. "Maistas" taip pat statysias Kaune didelę paukščių skerdyklą, kurios statyba atsieis apie 400,000 It. Susisiekimo Ministerija pradeda statyti Babtuose elektros stočiai trobesius. Ta stotis tieks elektros energiją naujai radijo stočiai ir Babtų miesteliui.

Gražieji Dubingiai — nauja Lietuvos vasarvietė. Istoriskasis Dubingių miestelis garsus senovėje kunigaikščių Radvilų pilimi, iš kur yra kilusi ir Barbora Radvilaitė.

Alp 2272

TĒVAI MARIJONAI KVIEČIA

Tēvu Marijonu Seminarija, Hinsdale, Ill.

8-tā skyriju baigusius berniukus stoti ī Tēvu Marijonu juvenatā (High School) ir mokytis ī misijonierius, ar Thompson, Conn. prie Marianapolio Koleģijos, arba Hinsdale, Ill. prie Tēvu Marijonu Seminarijos.

Kas nori būtī misijonierium ir pasiaukoti Kristaus Bažnyčios reikalams, tas tekreipiasi dēl platesniū informacijū sekančīai:

*Rev. J. Mačiulionis, M. I. C.,
2334 South Oakley Avenue,
Chicago, Illinois*

KIEK KAINUOJA TĒVŲ MARIJONŲ JUVENATE?

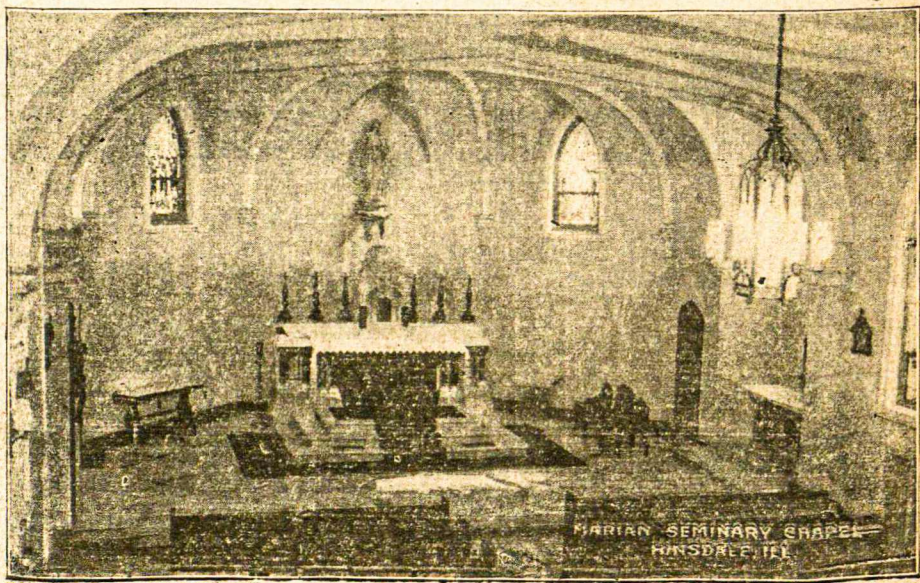
Mokslas dovanai. Bet mokama \$250.00 metams už išlaikymā: valgi, skalbimā ir tt. Berniukai neišsigalintieji mokesčių užsimokēt, jeigu tik turēs geras kvalifikācijas, bus dispensuojami nuo dalies mokesčio ir net bus dovanai priimami, jeigu jų kvalifikācijas bus labai geros.

Berniukas privalo atsiųsti su prašymu:

- 1) krikšto certifikatā.
- 2) paskutinį mokslo raportā.
- 3) rekomendacijā nuo savo klebono.
- 4) sveikatos certifikatā.
- 5) savo fotografijā.

Berniukas privalo turėti:

- 1) gerā dorinį charakteriū.
- 2) vidutinį mokslui talentā.
- 3) norā tarnauti Dievui vienuolyne arba kunigiškame luome.
- 4) turi būtī sveikas.

Tēvu Marijonu Seminarijos Kopyčia, Hinsdale, Ill.